

42000A0712(01)

C 197/3

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

2000.7.12.

EGYEZMÉNY**a Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének megfelelően létrehozott, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről**

Ezen egyezmény A MAGAS SZERZŐDŐ FELEI, az Európai Unió tagállamai,

HIVATKOZÁSSAL a Tanács jogi aktusára, amely létrehozta az Európai Unió tagállamai közötti egyezményt a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy javítsák az Európai Unió tagállamai között a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködést, az egyéni szabadság védelmét biztosító rendelkezések sérelme nélkül,

RÁMUTATVA a tagállamok közös érdekére annak biztosításában, hogy a tagállamok közötti kölcsönös jogsegély gyorsan és eredményesen, a tagállamok nemzeti jogának alapelveivel összeegyeztethetően, valamint az egyéni szabadságjogoknak és az 1950. november 4-én, Rómában aláírt az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény alapelveinek tiszteletben tartásával valósuljon meg,

KINYILVÁNÍTVA bizalmukat saját jogrendszereik szervezeti felépítése és működése, valamint a tagállamok azon képességének a vonatkozásában, hogy szavatolni tudják tisztességes bírósági eljárások lefolytatását,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy az 1959. április 20-án aláírt kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló európai egyezményt és a hatályban lévő egyéb vonatkozó egyezményeket kiegészítik az Európai Unió egyezményével,

ELISMERVE, hogy az említett egyezmények rendelkezései az ezen egyezményben nem szabályozott minden kérdés vonatkozásában hatályosak maradnak,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a tagállamok az arányosság elvének további alkalmazása mellett nagy jelentőséget tulajdonítanak az igazságügyi együttműködés megerősítésének,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy ezen egyezmény a kölcsönös bűnügyi jogsegélyt az 1959. április 20-i egyezmény elvei alapján szabályozza,

MIVEL ezen egyezmény 20. cikke a távközlés lehallgatására vonatkozó egyes speciális eseteket érinti anélkül, hogy hatással lenne az egyezmény hatályán kívül eső egyéb ilyen esetekre,

MIVEL az ezen egyezményben nem szabályozott esetekben a nemzetközi jog általános alapelvei alkalmazandók,

ELISMERVE azt a tényt, hogy ezen egyezmény nem érinti a közrend fenntartása és a belső biztonság megóvása vonatkozásában a tagállamok hatáskörét, és hogy minden tagállamnak saját magának kell meghatároznia az Európai Unióról szóló szerződés 33. cikkének rendelkezései szerint azokat a feltételeket, amelyek alkalmazásával a közrendet fenn kívánja tartani és a belső biztonságot meg kívánja óvni,

MEGÁLLAPODTAK A KÖVETKEZŐ RENDELKEZÉSEKBEN:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. Cikk

Az egyéb kölcsönös jogsegély-egyezményekhez való viszony

(1) Ezen egyezmény célja az alábbi egyezmények rendelkezéseinek kiegészítése, és azok alkalmazásának a megkönnyítése a tagállamok között:

- a) az 1959. április 20-i Európai egyezmény a kölcsönös büntügyi jogsegélyről, a továbbiakban „Európai Kölcsönös Jogsegély-egyezmény”;
- b) az Európai Kölcsönös Jogsegély-egyezmény 1978. március 17-i kiegészítő jegyzőkönyve;
- c) az 1985. június 14-i, a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló 1990. június 19-i egyezmény (a továbbiakban „Schengeni Végrehajtási Egyezmény”) kölcsönös büntügyi jogsegélyre vonatkozó azon rendelkezései, amelyeket a 2. cikk (2) bekezdésének rendelkezései nem helyeznek hatályon kívül;
- d) a Belga Királyság, a Luxemburgi Nagyhercegség és a Holland Királyság között 1962. június 27-én kötött, az 1974. május 11-i jegyzőkönyvvel módosított kiadatási és kölcsönös büntügyi jogsegélyszerződés (a továbbiakban „Benelux Szerződés”) (2) fejezete a Benelux Gazdasági Unió tagállamai közötti kapcsolatok keretében.

(2) Ezen egyezmény nem érinti sem azon kedvezőbb rendelkezések alkalmazását, amelyeket a tagállamok között megkötött kétoldalú vagy többoldalú megállapodások tartalmaznak, sem pedig – amint erről az Európai Kölcsönös Jogsegély-egyezmény 26. cikkének (4) bekezdése rendelkezik – a büntügyi jogsegély tárgyában kötött azon megegyezéseket, amelyek egységes jogszabály vagy egy olyan különleges rendszer alapján jöttek létre, amely jogsegély-intézkedéseknek a tagállamok saját területén való kölcsönös alkalmazásáról rendelkezik.

2. Cikk

A schengeni vívmányokkal összefüggő rendelkezések

(1) A 3., 5., 6., 7., 12. és 23. cikk rendelkezései, valamint – abban a mértékben, amennyire a 12. cikk tekintetében jelentőséggel bírnak – a 15. és 16. cikk rendelkezései, továbbá – abban a mértékben, amennyire az előzőekben említett cikkek tekintetében jelentőséggel bírnak – az 1. cikk rendelkezései olyan intézkedéseket tartalmaznak, amelyek az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között ez utóbbi két államnak a schengeni vívmányok ⁽¹⁾ végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás A. mellékletében említett rendelkezéseket módosítják, vagy azokra építenek.

(2) A Schengeni Végrehajtási Egyezmény 49. cikke a) pontjának, valamint 52., 53. és 73. cikkének rendelkezései hatályukat veszítik.

3. Cikk

Eljárások, amelyek esetében szintén nyújtanak kölcsönös jogsegélyt

(1) Kölcsönös jogsegélyt nyújtanak a közigazgatási hatóságok által olyan cselekmények miatt indított eljárások során is, amely cselekmények a megkereső, vagy a megkeresett, vagy mindkét tagállam nemzeti joga szerint szabálysértésként büntetendők, ha a közigazgatási hatóság határozata ellen egy büntetőügyekben is illetékes bírósághoz lehet fordulni.

(2) Kölcsönös jogsegélyt nyújtanak a büntetőeljárásokban és az (1) bekezdésben említett azon eljárásokban is, amelyek olyan bűncselekmények vagy szabálysértések miatt indultak, amelyért a megkereső tagállamban jogi személy vonható felelősségre.

⁽¹⁾ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

4. Cikk

A kölcsönös jogsegély iránti megkeresés teljesítésének alaki követelményei és eljárásai

(1) Azokban az esetekben, amelyekben jogsegélyt nyújtanak, a megkeresett tagállam a megkereső tagállam által kifejezetten megadott alaki követelmények és eljárások szerint jár el, amennyiben ez az egyezmény másként nem rendelkezik, és amennyiben a megadott alaki követelmények és eljárások nem ellentétesek a megkeresett tagállam jogának alapelveivel.

(2) A megkeresett tagállam a jogsegély iránti megkeresést a lehető legrövidebb időn belül teljesíti, a megkereső tagállam által megadott eljárási és egyéb határidők lehető legnagyobb mértékű figyelembevételével. A megkereső tagállam indokolja az általa meghatározott határidőket.

(3) Abban az esetben, ha a megkeresést nem vagy nem teljes mértékben lehet a megkereső tagállam elvárásainak megfelelő módon teljesíteni, a megkeresett tagállam illetékes hatóságai kötelesek erről haladéktalanul tájékoztatni a megkeresett tagállam illetékes hatóságait, és egyúttal közölni azokat a feltételeket, amelyekkel a megkeresést teljesíteni lehetne. A megkereső és a megkeresett tagállam illetékes hatóságai később is megállapodhatnak a megkeresés tárgyában való további intézkedések megtételéről, amelyeket adott esetben a fent említett feltételek betartásától tesznek függővé.

(4) Abban az esetben, ha előre látható, hogy a megkereső tagállam által a megkeresés teljesítésére meghatározott határidő nem tartható, és ha a (2) bekezdés második mondatában említett indokolás kifejezetten arra utal, hogy minden késedelem súlyosan hátráltatná a megkereső tagállamban folyamatban lévő eljárást, a megkeresett tagállam hatóságai haladéktalanul jelzik a megkeresés teljesítéséhez előreláthatólag szükséges időtartamot. A megkereső tagállam hatóságai haladéktalanul közlik, hogy ilyen körülmények között is fenntartják-e a megkeresést. A megkereső és a megkeresett tagállam hatóságai ezután megállapodhatnak a megkeresés teljesítésének további menetéről.

5. Cikk

Az eljárási iratok megküldése és kézbesítése

(1) Minden tagállam közvetlenül, postai úton küldi meg az eljárási iratokat olyan személyek számára, akik egy másik tagállam területén tartózkodnak.

(2) Az eljárási iratokat csak abban az esetben lehet a megkeresett tagállam illetékes hatóságain keresztül továbbítani, ha:

- a) a címzett címe ismeretlen, vagy arról csak bizonytalan információk állnak rendelkezésre; vagy
- b) a megkereső tagállam vonatkozó eljárási szabályai az iratoknak a címzett részére történt kézbesítésének olyan bizonyítékát követelik meg, amely postai úton való továbbítás esetén nem szerezhető be; vagy
- c) az irat postai úton történő kézbesítése nem volt lehetséges; vagy
- d) a megkereső tagállam alapos okkal feltételezheti, hogy a postai úton való kézbesítés nem vezet eredményre, vagy nem megfelelő.

(3) Ha okkal feltételezhető, hogy a címzett nem érti azt a nyelvet, amelyen az irat készült, akkor az iratot – vagy legalább annak lényeges tartalmát – le kell fordítani annak a tagállamnak a nyelvére vagy nyelveinek egyikére, amelynek területén a címzett tartózkodik. Abban az esetben, ha a kérdéses iratot kibocsátó hatóság előtt ismert, hogy az irat címzettje csak valamilyen más nyelven ért, az iratot – vagy legalább annak lényeges tartalmát – erre a másik nyelvre kell lefordítani.

(4) Minden eljárási irathoz mellékelni kell egy tájékoztatót, amelyből kitűnik, hogy a címzett az irattal kapcsolatos jogairól és kötelezettségeiről a kiállító hatóságtól vagy ezen tagállam egy másik hatóságától kaphat felvilágosítást. A (3) bekezdés rendelkezéseit erre a tájékoztatóra is alkalmazni kell.

(5) E cikk rendelkezései nem érintik az Európai Kölcsönös Jogsegély-egyezmény 8., 9. és 12. cikkének, illetve a Benelux Szerződés 32., 34. és 35. cikkének az alkalmazását.

6. Cikk

A jogsegély iránti megkeresések megküldése

(1) A jogsegély iránti megkeresés előterjesztése és a 7. cikk rendelkezései szerinti megkeresés nélküli információcsere írásban vagy valamely olyan eszköz útján történik, amely lehetővé teszi olyan írásos változat készítését, amelynek hitelességét a címzett tagállam meg tudja állapítani. A jogsegély iránti megkereséseket az azok teljesítésére és előterjesztésére területileg illetékes igazságügyi hatóságok egymás között közvetlenül küldik meg, és az azokra adott válaszokat ugyanilyen módon küldik vissza, amennyiben e cikk másként nem rendelkezik.

Bármely tagállam feljelentése, amelyet – az Európai Kölcsönös Jogsegély-egyezmény 21. cikke, és a Benelux Szerződés 42. cikke értelmében – egy másik tagállam bírósága előtti büntetőeljárás céljából tesz, az illetékes igazságügyi hatóságok közötti közvetlen közlés tárgyát képezheti.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti azt a lehetőséget, hogy a megkeresések megküldése vagy visszaküldése különleges esetekben

a) egy tagállam központi hatósága és egy másik tagállam központi hatósága között; vagy

b) egy tagállam igazságügyi hatósága és egy másik tagállam központi hatósága között történjen.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései ellenére az Egyesült Királyság és Írország a 27. cikk (2) bekezdése szerinti értesítés megküldésekor kijelentheti, hogy a nyilatkozatban meghatározottak szerint a neki megküldött megkereséseket vagy közléseket központi hatóságán keresztül kell továbbítani. Ezen tagállamok abból a célból, hogy az (1) bekezdés rendelkezéseinek hatályát erősítsék, egy további nyilatkozat megtételével bármikor korlátozhatják ilyen nyilatkozatuk hatályát. Ilyen módon kell eljárniuk, amikor a Schengeni Végrehajtási Egyezmény kölcsönös jogsegélyre vonatkozó rendelkezéseit számukra hatályba léptetik.

A fent említett nyilatkozatok vonatkozásában bármely tagállam alkalmazhatja a viszonyosság elvét.

(4) Sürgős esetekben bármely kölcsönös jogsegély iránti megkeresés a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrségi Szervezet (Interpol) vagy az Európai Unióról szóló szerződés értelmében elfogadott rendelkezések szerint illetékes más szerv útján is előterjeszthető.

(5) Ha a 12., 13. vagy 14. cikk szerinti megkeresések esetében az illetékes hatóság az egyik tagállamban egy igazságügyi hatóság vagy központi hatóság, a másik tagállamban pedig egy rendőrhatalóság vagy vámhatóság, a megkeresések és az azokra adott válaszok ezen hatóságok között közvetlenül is továbbíthatók. Az ilyen kapcsolattartásra a (4) bekezdést kell alkalmazni.

(6) Amennyiben a kölcsönös jogsegély iránti megkeresések a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárásokra vonatkoznak és az illetékes hatóság az egyik tagállamban egy igazságügyi hatóság vagy központi hatóság, a másik tagállamban pedig egy közigazgatási hatóság, a megkereséseket és az azokra adott válaszokat közvetlenül ezek között a hatóságok között is lehet továbbítani.

(7) A 27. cikk (2) bekezdésének rendelkezései szerinti értesítések megküldésekor bármely tagállam tehet olyan nyilatkozatot, hogy e cikk (5) bekezdésének első mondata vagy (6) bekezdése vagy mindkettő rendelkezéseinek az alkalmazását nem tekinti magára nézve kötelezőnek, illetve ezeket a rendelkezéseket csak bizonyos, általa külön meghatározandó feltételek között alkalmazza. Az ilyen nyilatkozat bármikor visszavonható vagy módosítható.

(8) A következő megkereséseket vagy értesítéseket a tagállamok központi hatóságain keresztül kell továbbítani:

a) az ezen egyezmény 9. cikke, az Európai Kölcsönös Jogsegély-egyezmény 11. cikke és a Benelux Szerződés 33. cikke szerinti, a fogva tartott személyek ideiglenes átadására vagy átszállítására irányuló megkereséseket;

b) az Európai Kölcsönös Jogsegély-egyezmény 22. cikke és a Benelux Szerződés 43. cikke szerinti elítélésekről szóló tájékoztatásokat. Az Európai Kölcsönös Jogsegély-egyezmény kiegészítő jegyzőkönyvének 4. cikkében említett ítéletekről és intézkedésekről készített másolatok megküldésére irányuló megkereséseket az illetékes hatóságok számára közvetlenül is meg lehet küldeni.

7. Cikk

Megkeresés nélküli információcsere

(1) Nemzeti joguk keretei között a tagállamok illetékes hatóságai erre irányuló megkeresés nélkül is folytathatnak információcsere-t olyan bűncselekmények és a 3. cikk (1) bekezdésében említett szabálysértések vonatkozásában, amelyek büntetése vagy az ügyükben való eljárás az információ szolgáltatásának időpontjában az információt átvevő hatóság illetékességébe tartozik.

(2) Az információt továbbító hatóság nemzeti jogának megfelelően meghatározhatja azokat a feltételeket, amelyeket az információkat átvevő hatóságnak az információk felhasználásánál figyelembe kell vennie.

(3) Ezen feltételeket az információt átvevő hatóság köteles betartani.

II. CÍM

A KÖLCSONÖS JOGSEGÉLY EGYES KÜLÖNLEGES FORMÁIRA VONATKOZÓ MEGKERESÉSEK

8. Cikk

Visszaszolgáltatás

(1) A megkeresett tagállam – a megkereső tagállam kérelmére és jóhiszemű harmadik személyek jogainak a sérelme nélkül – a bűncselekmény útján megszerzett tárgyakat a megkereső tagállam rendelkezésére bocsáthatja abból a célból, hogy azokat a jogos tulajdonosnak visszaszolgáltassák.

(2) Az Európai Kölcsonös Jogsegély-egyezmény 3. és 6. cikke, valamint a Benelux Szerződés 24. cikkének (2) bekezdése és 29. cikke alkalmazásakor a megkeresett tagállam a megkereső tagállam számára történő átadást megelőzően vagy azt követően lemondhat az ilyen tárgyak visszaküldéséről, ha ezáltal a tárgyaknak a jogos tulajdonos számára történő visszaszolgáltatását megkönnyíti. Ez jóhiszemű harmadik személyek jogait nem sértheti.

(3) Ha a megkeresett tagállam a megkereső tagállam számára történő átadást megelőzően mond le a tárgyak visszaküldéséről, ezen tárgyakra vonatkozóan nem gyakorolhat zálogjogot, illetve semmilyen más adó- vagy vámjogi előíráson alapuló megtérítésre vonatkozó igényt nem érvényesíthet.

A (2) bekezdés szerinti lemondás nem érinti a megkeresett tagállam jogát arra vonatkozóan, hogy a jogos tulajdonostól adót vagy vámot szedjen be.

9. Cikk

Fogva tartott személyek ideiglenes átadása nyomozati célból

(1) Ha egy tagállam olyan nyomozati cselekmény miatti megkeresést terjesztett elő, amelynél a területén fogva tartott személy jelenléte szükséges, akkor ezt a személyt – amennyiben az érintett tagállamok illetékes hatóságai egy erre irányuló megállapodást hoztak létre – ideiglenesen annak a tagállamnak a területére szállíthatják át, ahol a nyomozást le kell folytatni.

(2) A megállapodásnak tartalmaznia kell az érintett személy ideiglenes átadásával kapcsolatos szabályokat, valamint azt a határidőt, amikor az érintett személyt vissza kell szállítani a megkereső tagállam területére.

(3) Ha az átadáshoz az érintett személy hozzájárulása szükséges, a hozzájáruló nyilatkozatot vagy annak másolatát haladéktalanul továbbítják a megkeresett tagállamnak.

(4) A megkeresett tagállam területén töltött fogvatartást be kell számítani abba a fogvatartási időtartamba, amelyet az érintett személy a megkereső tagállam területén töltött fogvatartás.

(5) Az Európai Kölcsonös Jogsegély-egyezmény 11. cikkének (2) és (3) bekezdését, 12. és 20. cikkét e cikk rendelkezései vonatkozásában értelemszerűen alkalmazni kell.

(6) A 27. cikk (2) bekezdése szerinti értesítés megküldésekor bármely tagállam olyan nyilatkozatot tehet, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett megállapodás megkötését megelőzően, általános érvénnyel vagy a nyilatkozatban meghatározott egyes feltételek esetén, megköveteli az e cikk (3) bekezdésében említett hozzájáruló nyilatkozatot.

10. Cikk

Videokonferencia útján történő kihallgatás vagy meghallgatás

(1) Ha valamely tagállam területén tartózkodó személyt egy másik tagállam igazságügyi hatóságai tanúként vagy szakértőként kívánnak kihallgatni vagy meghallgatni, és a területén az érintett személy személyes megjelenése kihallgatás vagy meghallgatás céljából nem célszerű vagy nem lehetséges, a másik tagállam kérheti, hogy a kihallgatás vagy meghallgatás videokonferencia útján, a (2)–(8) bekezdés rendelkezései szerint történjen.

(2) A megkeresett tagállam engedélyezi a videokonferencia útján történő kihallgatást vagy meghallgatást, ha a videokonferencia alkalmazása nem ellentétes jogának alapelveivel, és ha rendelkezésére állnak a kihallgatás vagy meghallgatás ily módon történő lefolytatásához szükséges technikai eszközök. Amennyiben a megkeresett tagállamnak nem állnak rendelkezésére a kihallgatás vagy meghallgatás videokonferencia útján történő lefolytatásához szükséges technikai eszközök, azokat kölcsönös megállapodás alapján a megkereső tagállam rendelkezésére bocsáthatja.

(3) A videokonferencia útján történő kihallgatás vagy meghallgatás lefolytatására irányuló megkeresésnek az Európai Kölcsönös Jogsegély-egyezmény 14. cikkében és a Benelux Szerződés 37. cikkében előírt információkon túlmenően tartalmaznia kell azt az okot is, amely miatt nem célszerű vagy nem lehetséges a tanú vagy szakértő személyes megjelenése, valamint az igazságügyi hatóság megnevezését és a kihallgatást vagy meghallgatást végző személyek nevét.

(4) A megkeresett tagállam igazságügyi hatósága az érintett személyt a belső joga által előírt formában idézi.

(5) A videokonferencia útján történő kihallgatást vagy meghallgatást az alábbi szabályok alkalmazásával kell végezni:

- a) a megkeresett tagállam igazságügyi hatósága egy képviselőjének – szükség esetén a hatóságot segítő tolmáccsal együtt – a kihallgatás vagy meghallgatás során jelen kell lennie, és felel a kihallgatni vagy meghallgatni kívánt személy személyazonosságának a megállapításáért, valamint a megkeresett tagállam jogrendszere alapelveinek betartásáért. Abban az esetben, ha a megkeresett tagállam igazságügyi hatóságának a képviselője úgy ítéli meg, hogy a kihallgatás vagy meghallgatás folyamán a megkeresett tagállam jogrendszerének alapelvei sérülnek, azonnal megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a kihallgatás vagy meghallgatás ezeknek az alapelveknek a betartásával folytatódjon;
- b) adott esetben a megkeresett és a megkereső tagállam illetékes hatóságai megállapodnak a kihallgatni vagy meghallgatni kívánt személy védelmét szolgáló intézkedésekről;
- c) a kihallgatást vagy meghallgatást a megkereső tagállam belső joga szerint és közvetlenül a megkereső tagállam igazságügyi hatósága által, vagy annak irányításával kell lefolytatni;
- d) a megkeresett tagállam a megkereső tagállam vagy a kihallgatni, illetve meghallgatni kívánt személy kérelmére gondoskodik arról, hogy szükség esetén a kihallgatni vagy meghallgatni kívánt személynek tolmács álljon a rendelkezésére;
- e) a kihallgatni vagy meghallgatni kívánt személy hivatkozhat a vallomás megtagadásának jogára, amelyet akár a megkeresett, akár a megkereső tagállam joga biztosít számára.

(6) Az érintett személyek védelmével kapcsolatos intézkedések sérelme nélkül a megkeresett tagállam igazságügyi hatósága a kihallgatás vagy meghallgatás lefolytatását követően a kihallgatásról vagy meghallgatásról jegyzőkönyvet vesz fel, amelyben feltünteti a kihallgatás vagy meghallgatás időpontját és helyét, a kihallgatott vagy meghallgatott személy személyi adatait, a megkeresett tagállamban a kihallgatáson vagy meghallgatáson részt vevő egyéb személyek személyi adatait és a kihallgatás vagy meghallgatás során ellátott feladatait, az esetleges eskütelekkel kapcsolatos információkat, valamint a kihallgatás vagy meghallgatás lefolytatásának technikai feltételeit. E jegyzőkönyvet a megkeresett tagállam illetékes hatósága továbbítja a megkereső tagállam illetékes hatóságának.

(7) A videókapcsolat létesítésének költségeit, a videókapcsolatnak a megkeresett tagállamban történő fenntartásának költségeit, valamint a tolmácsok díjazásának költségeit, a tanúk és szakértők számára fizetett költségtérítést, valamint a megkeresett tagállamban történő utazásuk során felmerült költségeket a megkereső tagállam megtéríti a megkeresett tagállamnak, kivéve ha a megkeresett tagállam ezek egészének vagy egy részének a megtérítéséről lemond.

(8) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy amikor területükön személyeket e cikk szerint hallgatnak ki tanúként, illetve hallgatnak meg szakértőként, és ezen személyek a vallomástételi kötelezettség ellenére megtagadják a tanúvallomást, illetve a szakértői nyilatkozat megtételét, vagy pedig hamis tanúvallomást, illetve hamis nyilatkozatot tesznek, nemzeti joguk ugyanúgy alkalmazásra kerüljön, mintha a kihallgatásra vagy meghallgatásra nemzeti eljárás keretében került volna sor.

(9) A tagállamok azokban az esetekben, amikor szabad mérlegelésük szerint célszerűnek tűnik és saját illetékes igazságügyi hatóságaik ehhez hozzájárulnak, e cikk rendelkezéseit vádlottak videokonferencia útján történő kihallgatása esetében is alkalmazhatják. Ilyen esetben a videokonferencia alkalmazására és a videokonferencia lefolytatásának módjára vonatkozó határozatot az érintett tagállamok közötti megállapodás függvényében, a nemzeti jogukban és a vonatkozó nemzetközi jogi okmányokban, többek között az 1950. évi, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben előírt rendelkezéseknek megfelelően kell meghozni.

A 27. cikk (2) bekezdése szerinti értesítések megküldésekor bármely tagállam olyan nyilatkozatot tehet, hogy az első albekezdés rendelkezéseit nem alkalmazza. Az ilyen nyilatkozat bármikor visszavonható.

A kihallgatást csak a terhelt beleegyezésével szabad lefolytatni. Azokat a szabályokat, amelyek alkalmazása a vádlottak jogainak biztosítása érdekében szükséges lehet, a Tanács jogilag kötelező erejű okmány formájában fogadja el.

11. Cikk

Tanúk és szakértők telefonkonferencia útján történő kihallgatása vagy meghallgatása

(1) Ha egy személy az egyik tagállam területén tartózkodik, és egy másik tagállam igazságügyi hatóságai tanúként vagy szakértőként kívánják kihallgatni vagy meghallgatni, ez utóbbi tagállam – amennyiben nemzeti joga így rendelkezik – megkeresheti azt a tagállamot, amelynek területén az érintett személy tartózkodik, hogy engedélyezze a telefonkonferencia útján történő kihallgatást vagy meghallgatást a (2)–(5) bekezdés rendelkezései szerint.

(2) A telefonkonferencia útján történő kihallgatás vagy meghallgatás csak abban az esetben folytatható le, ha a tanú vagy szakértő ilyen eszköz alkalmazásához hozzájárul.

(3) A megkeresett tagállam engedélyezi a telefonkonferencia útján történő kihallgatást vagy meghallgatást, ha az ilyen eljárás nemzeti jogrendszerének alapelveivel nem ellentétes.

(4) A telefonkonferencia útján történő kihallgatásra vagy meghallgatásra vonatkozó megkeresésnek – az Európai Kölcsonös Jogsegély-egyezmény 14. cikkében és a Benelux Szerződés 37. cikkében előírt információkon túlmenően – tartalmaznia kell az igazságügyi hatóság nevét és a kihallgatást vagy meghallgatást végző személyek nevét, valamint a kihallgatni vagy meghallgatni kívánt tanú vagy szakértő arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy hajlandó részt venni a telefonkonferencia útján történő kihallgatáson vagy meghallgatáson.

(5) A kihallgatás vagy meghallgatás lefolytatásának gyakorlati részleteiről az érintett tagállamok állapodnak meg. Az ilyen megállapodás elfogadásakor a megkeresett tagállam vállalja, hogy:

- a) értesíti az érintett tanút vagy szakértőt a kihallgatás vagy meghallgatás időpontjáról és helyszínéről;
- b) biztosítja a tanú vagy szakértő személyazonosságának a megállapítását;
- c) megbizonyosodik arról, hogy a tanú vagy szakértő hozzájárul-e a telefonkonferencia útján történő kihallgatáshoz vagy meghallgatáshoz.

A megkeresett tagállam hozzájárulását a 10. cikk (5) és (8) bekezdésében előírt vonatkozó rendelkezések részben vagy egészben történő alkalmazásától teheti függővé. Ellentétes értelmű megállapodás hiányában a 10. cikk (7) bekezdésének rendelkezései értelemszerűen alkalmazandók.

12. Cikk

Ellenőrzött szállítások

(1) Minden tagállam kötelezettséget vállal arra, hogy egy másik tagállam megkeresésére a kiadási bűncselekmények nyomozásának keretében ellenőrzött szállításokat engedélyez a területén.

(2) Az ellenőrzött szállítások végrehajtására vonatkozó döntést minden egyes esetben a megkeresett tagállam illetékes hatósága saját nemzeti jogára figyelemmel hozza meg.

(3) Az ellenőrzött szállításokat a megkeresett tagállam eljárásainak megfelelően kell végezni. A művelet során az intézkedési, irányítási és ellenőrzési hatáskört a megkeresett tagállam illetékes hatóságai gyakorolják.

13. Cikk

Közös nyomozócsoportok

(1) Kölcsonös megállapodás alapján két vagy több tagállam illetékes hatóságai közös nyomozócsoportot hozhatnak létre meghatározott célra és korlátozott, de közös megegyezéssel meghosszabbítható időtartamra annak érdekében, hogy a csoportot létrehozó egy vagy több tagállamban bűnügyi nyomozást folytasson. A csoport összetételét a megállapodásban határozzák meg.

Közös nyomozócsoport létrehozására különösen olyan esetekben kerülhet sor, amikor:

- a) bűncselekmények felderítésére irányuló nyomozás során egy tagállamnak bonyolult és nagy ráfordítást igénylő, más tagállamokat is érintő bünygyi nyomozást kell folytatni;
- b) több tagállam folytat olyan bűncselekmények felderítésére irányuló nyomozást, amelyek körülményei az érintett tagállamok összehangolt és egyeztetett fellépését teszik szükségessé.

Közös nyomozócsoport létrehozását bármely érintett tagállam kérheti. A csoportot az egyik olyan tagállam területén hozzák létre, amelynek a területén a nyomozást előreláthatólag folytatni kell.

(2) A közös nyomozócsoport létrehozására irányuló megkeresésnek az Európai Kölcsonös Jogsegély-egyezmény 14. cikkének és a Benelux Szerződés 37. cikkének vonatkozó rendelkezéseiben említett információkon kívül tartalmaznia kell a csoport összetételére vonatkozó javaslatokat is.

(3) A közös nyomozócsoport tevékenységét a csoportot létrehozó tagállamok területén a következő általános feltételekkel végzi:

- a) a csoport vezetője azon tagállam bünygyi nyomozásban részt vevő illetékes hatóságának a képviselője, amely tagállamban a csoport tevékenykedik. A csoport vezetője a nemzeti joga alapján őt megillető hatáskör korlátain belül jár el;
- b) a csoport tevékenységét annak a tagállamnak a joga szerint végzi, amelyben tevékenykedik. A csoport tagjai feladataikat az a) pontban említett személy vezetésével látják el, figyelembe véve a saját hatóságaik által a csoport létrehozásáról szóló megállapodásban meghatározott feltételeket;
- c) az a tagállam, amelynek területén a csoport tevékenykedik, gondoskodik a csoport munkájának végzéséhez szükséges szervezeti feltételek megteremtéséről.

(4) E cikkben a nyomozócsoport azon tagjainak elnevezése, akik nem a csoport működési helye szerinti tagállamból érkeztek, a csoportba „kiküldött” tagok.

(5) A közös nyomozócsoportba kiküldött tagok jogosultak jelen lenni a csoport működése szerinti tagállam területén fogantatosított nyomozati intézkedéseknél. A csoport vezetője ugyanakkor különleges okok alapján, a csoport működése szerinti tagállam jogával összhangban, másképpen is dönthet.

(6) A közös nyomozócsoportba kiküldött tagokat a csoport vezetője – a csoport működése szerinti tagállam jogával összhangban – megbízhatja meghatározott nyomozati intézkedések végrehajtásával, ha azt a csoport működési helye szerinti tagállam és a kiküldő tagállam illetékes hatóságai jóváhagyták.

(7) Amikor a közös nyomozócsoportnak a csoportot létrehozó tagállamok egyikében kell nyomozati intézkedéseket fogantatosítania, az érintett tagállam által a csoporthoz kiküldött tagok megkereshetik saját illetékes hatóságait, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket. Ezen intézkedések megtételét az érintett tagállamban ugyanolyan feltételek szerint mérlegelik, mintha azokat nemzeti nyomozás keretében kérték volna.

(8) Amennyiben a közös nyomozócsoport a nyomozócsoportban részt nem vevő tagállamtól vagy harmadik államtól igényel segítséget, a csoport működési helye szerinti tagállam illetékes hatósága a vonatkozó nemzetközi megállapodásoknak vagy megegyezéseknek megfelelően jogsegély iránti megkeresést terjeszthet elő a másik érintett állam illetékes hatóságánál.

(9) A közös nyomozócsoport kiküldött tagja, nemzeti jogával összhangban és saját hatáskörének keretein belül, a csoport által végzett bünygyi nyomozások elősegítése céljából a csoport számára olyan információkat szolgáltat, amelyek az őt kiküldő tagállamban állnak rendelkezésre.

(10) A közös nyomozócsoport tagja vagy kiküldött tagja által a csoport tagjaként jogszerűen megszerzett olyan információkat, amelyek egyébként nem hozzáférhetőek az érintett tagállam illetékes hatóságai számára, a közvetkező célokra lehet felhasználni:

- a) azokra a célokra, amelyekre a csoportot létrehozták;
- b) más bűncselekmények felderítése, nyomozása és büntetőeljárás lefolytatása céljából annak a tagállamnak az előzetes hozzájárulásával, amelytől az információt beszerezték. E hozzájárulás megtagadására csak olyan esetekben kerülhet sor, amikor a hozzájárulás megadása veszélyeztetné a bünygyi nyomozás lefolytatását az érintett tagállamban, vagy olyan esetben, amelyben az érintett tagállam megtagadhatná a kölcsönös jogsegélyt;

- c) a közbiztonság közvetlen és súlyos veszélyeztetésének a megelőzése céljából és a b) pont rendelkezéseinek sérelme nélkül, amennyiben ennek alapján bűnügyi nyomozás indul;
- d) egyéb célok elérésére, amennyiben a csoportot létrehozó tagállamok ebben megállapodtak.

(11) E cikk rendelkezései nem érintik a közös nyomozócsoportok létrehozására vagy működésére vonatkozó egyéb meglévő rendelkezéseket vagy megegyezéseket.

(12) Addig a mértékig, amíg az érintett tagállamok joga vagy a tagállamok között hatályban lévő nemzetközi megállapodások lehetővé teszik, meg lehet állapodni arról, hogy részt vehessenek a csoport tevékenységében olyan személyek is, akik nem a csoportot létrehozó tagállamok illetékes hatóságainak a képviselői. Ilyen személyek lehetnek például az Európai Unióról szóló szerződés rendelkezései szerint létrehozott szervek tisztviselői. A csoport tagjaira és kiküldött tagjaira e cikk alapján ráruházott jogok ezeket a személyeket nem illetik meg, hacsak a megállapodás kifejezetten másként nem rendelkezik.

14. Cikk

Fedett nyomozások

(1) A megkereső és a megkeresett tagállam megállapodhat abban, hogy a bűnügyi nyomozások során egymást fedett vagy hamis személyazonossággal tevékenykedő tisztviselők útján segítik (fedett nyomozás).

(2) A megkeresés teljesítéséről minden egyes esetben a megkeresett tagállam illetékes hatóságai határoznak nemzeti joguk és eljárásjoguk figyelembevételével. A fedett nyomozás időtartamáról, annak pontos feltételeiről és az érintett tisztviselők jogállásáról az érintett tagállamok állapodnak meg nemzeti joguk és eljárásjoguk figyelembevételével.

(3) A fedett nyomozást azon tagállam nemzeti jogának és eljárásainak megfelelően kell végezni, amelynek területén a fedett nyomozást végzik. A részt vevő tagállamok együttműködnek annak érdekében, hogy a fedett nyomozás előkészítését és felügyeletét biztosítsák, és megtegyék a szükséges intézkedéseket a fedett vagy hamis személyazonossággal tevékenykedő tisztviselők biztonsága érdekében.

(4) A 27. cikk (2) bekezdésének a rendelkezései szerinti értesítéskor bármely tagállam tehet olyan nyilatkozatot, hogy ennek a cikknek a rendelkezéseit magára nézve nem tartja kötelezőnek. Az ilyen nyilatkozat bármikor visszavonható.

15. Cikk

A tisztviselők büntetőjogi felelőssége

A 12., 13. és 14. cikk rendelkezéseiben említett tevékenységek során azok a tisztviselők, akik a működés helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamból érkeztek, a sérelmekre vagy általuk elkövetett bűncselekmények tekintetében a tevékenység helye szerinti tagállam tisztviselőivel azonos elbánásban részesülnek.

16. Cikk

A tisztviselők polgári jogi felelőssége

(1) Amikor valamely tagállam tisztviselői a 12., 13. és 14. cikk rendelkezéseinek megfelelően egy másik tagállam területén tevékenykednek, az általuk eljárásuk során okozott károkért az előbbi tagállam annak a tagállamnak a joga szerint felel, amelynek területén e tevékenységet végzik.

(2) Az a tagállam, amelynek területén az (1) bekezdésben említett kár bekövetkezett, a kárt ugyanolyan feltételek mellett téríti meg, mintha azt a saját tisztviselői okozták volna.

(3) Az a tagállam, amelynek tisztviselői egy másik tagállam területén valakinek kárt okoztak, teljes mértékben megtéríti ez utóbbi tagállamnak az általa a károsultaknak, illetve a károsult személyek jogán jogosult más személyeknek kifizetett kártérítés összegét.

(4) Az (1) bekezdésben szabályozott esetben – harmadik személyekkel szemben fennálló jogai gyakorlásának sérelme nélkül és a (3) bekezdésben foglalt rendelkezés kivételével – minden tagállam lemond az olyan károk megtérítésének igényléséről, amelyet egy másik tagállamtól szenvedett el.

III. CÍM

TÁVKÖZLÉS LEHALLGATÁSA

17. Cikk

A távközlés lehallgatásának elrendelésére illetékes hatóságok

A 18., 19. és 20. cikk rendelkezéseinek alkalmazásában az „illetékes hatóság” egy igazságügyi hatóságot vagy – olyan esetekben, amikor az igazságügyi hatóságok hatásköre nem terjed ki az e rendelkezések által érintett területekre – egy ezzel egyenértékű illetékes hatóságot jelent, amelyet a 24. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerint jelöltek meg és amely a bűnügyi nyomozás érdekében jár el.

18. Cikk

Távközlés lehallgatására irányuló megkeresés

(1) Bűnügyi nyomozás lefolytatásának céljára a megkereső tagállam illetékes hatósága nemzeti jogszabályaival összhangban a megkeresett tagállam illetékes hatóságához a következők érdekében intézhet megkeresést:

- a) távközlés lehallgatása és annak azonnali továbbítása a megkereső tagállamnak; vagy
 - b) távközlés lehallgatása, rögzítése és annak későbbi időpontban történő továbbítása a megkereső tagállamnak.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti megkeresést a lehallgatás célszemélye által használt távközlési eszközök tekintetében akkor lehet előterjeszteni, ha a célszemély:
- a) a megkereső tagállamban tartózkodik és a megkereső tagállamnak a megkeresett tagállam technikai segítségére van szüksége a célszemély közléseinek lehallgatásához;
 - b) a megkeresett tagállamban tartózkodik és közlései abban a tagállamban hallgathatók le;
 - c) egy harmadik államban tartózkodik, amelyet a 20. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint értesítettek, és a megkereső tagállamnak a megkeresett tagállam technikai segítségére van szüksége a célszemély közléseinek lehallgatásához.
- (3) Az Európai Kölcsonös Jogsegély-egyezmény 14. cikkétől és a Benelux Szerződés 37. cikkétől eltérve az e cikk szerinti megkereséseknek a következőket kell tartalmazniuk:
- a) a megkeresést előterjesztő hatóság megnevezése;
 - b) arra vonatkozó igazolás, hogy a lehallgatást elrendelő, illetve engedélyező határozatot a bűnügyi nyomozással összefüggésben jogszerűen hozták;
 - c) a célszemély azonosítására szolgáló információk;
 - d) a nyomozás tárgyát képező büntetendő cselekmény megjelölése;
 - e) a lehallgatás kívánt időtartama;
 - f) lehetőség szerint elegendő műszaki adat, különösen a vonatkozó hálózati kapcsolási szám annak érdekében, hogy a megkeresést teljesíteni lehessen.
- (4) A (2) bekezdés b) pontja szerinti megkeresés esetén a megkeresésnek tartalmaznia kell a tényállás rövid ismertetését is. A megkeresett tagállam bármilyen további információt kérhet annak megítélése céljából, hogy egy hasonló nemzeti eljárásban a kért intézkedést végrehajtaná-e.

(5) A megkeresett tagállam kötelezettséget vállal az (1) bekezdés a) pontja szerinti megkeresés teljesítésére:

- a) ha a megkeresést a (2) bekezdés a) és c) pontja értelmében terjesztik elő, miután megkapta a (3) bekezdésben felsorolt információkat. A megkeresett tagállam a lehallgatást minden további alakszerűség mellőzésével elrendelheti;

b) ha a megkeresést a (2) bekezdés b) pontja értelmében terjesztik elő, miután megkapta a (3) és (4) bekezdésben felsorolt információkat, és amennyiben a kért intézkedést hasonló nemzeti eljárásban maga is végrehajtáná. A megkeresett tagállam hozzájárulását kötheti bármiféle olyan feltétel teljesítéséhez, amelyet egy hasonló nemzeti eljárás során teljesíteni kellene.

(6) Amennyiben azonnali továbbításra nincs lehetőség, a megkeresett tagállam kötelezettséget vállal arra, hogy az (1) bekezdés b) pontja szerinti megkeresést teljesíti, miután a (3) és (4) bekezdésben felsorolt információkat megkapta, és amennyiben a kért intézkedést hasonló nemzeti eljárásban maga is végrehajtáná. A megkeresett tagállam hozzájárulását kötheti bármiféle olyan feltétel teljesítéséhez, amelyet egy hasonló nemzeti eljárás során teljesíteni kellene.

(7) A 27. cikk (2) bekezdésének rendelkezései szerinti értesítéskor bármely tagállam tehet olyan nyilatkozatot, hogy a (6) bekezdés alkalmazását csak abban az esetben ismeri el kötelezőnek, ha nem képes az azonnali továbbítást biztosítani. Ilyen esetekben a többi tagállam alkalmazhatja a viszonyosság elvét.

(8) Az (1) bekezdés b) pontja szerint előterjesztett megkeresés esetén a megkereső tagállam, amikor különleges oka van rá, kérheti a felvétel leírt változatát is. A megkeresett tagállam az ilyen megkeresést saját jogának és eljárásainak megfelelően vizsgálja meg.

(9) Az a tagállam, amelyik a (3) és (4) bekezdés szerinti információkat megkapta, azokat nemzeti jogának megfelelően bizalmasan kezeli.

19. Cikk

Távközlés lehallgatása saját területen szolgáltatók igénybevételével

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a területükön található földi állomáson keresztül működtetett olyan távközlési szolgáltató rendszerek, amelyek a másik tagállamban tartózkodó célszemély által igénybe vett távközlési szolgáltatások jogszerű lehallgatásához a másik tagállam területén közvetlenül nem hozzáférhetők, a saját területükön tevékenykedő erre kijelölt szolgáltató igénybevételével közvetlenül hozzáférhetővé váljanak az említett tagállam által történő jogszerű lehallgatás céljából.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetben egy tagállam illetékes hatóságai, amennyiben a célszemély a tagállamban tartózkodik, jogosultak az alkalmazandó nemzeti joguk szerinti bünyügyi nyomozás érdekében valamely, erre a célra kijelölt szolgáltató közreműködésével saját területükön lehallgatást végeztetni annak a tagállamnak a bevonása nélkül, amelynek a területén a földi állomás található.

(3) A (2) bekezdés rendelkezéseit abban az esetben is alkalmazni kell, amikor a lehallgatást a 18. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerinti megkeresés alapján végzik.

(4) E cikk nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy a 18. cikk szerinti távközlés jogszerű lehallgatása végett megkeresést terjesszenek elő egy olyan tagállamnál, amelynek a területén a földi állomás található, különösen abban az esetben, ha a megkereső tagállam területén nincs közvetítő szolgáltató.

20. Cikk

Távközlés lehallgatása másik tagállam technikai segítségével

(1) A nemzetközi jog általános alapelvei, valamint a 18. cikk (2) bekezdése c) pontjában előírt rendelkezések sérelme nélkül az e cikkben előírt kötelezettségeket azon lehallgatást elrendelő vagy engedélyező határozatra is alkalmazni kell, amelyet valamely tagállam olyan bünyügyi nyomozás során hozott; amelyet egy meghatározott bűncselekmény – ideértve a bűncselekmény kísérletét is, amennyiben a nemzeti jog ezt büntetni rendeli – miatt folytatnak annak érdekében, hogy az elkövetőket azonosítsák és elfogják, ellenük vádat emeljenek, büntetőeljárást indítsanak ellenük, illetve elítélik őket.

(2) Amennyiben a büntügyi nyomozás céljaira egy tagállam (a „lehallgató tagállam”) illetékes hatóságai távközlés lehallgatását engedélyezték, és a lehallgatást elrendelő határozatban feltüntetett célszemély távközlési címét egy másik tagállamban (az „értesített tagállam”) használják, amelytől a lehallgatás végzéséhez nem szükséges technikai segítség, a lehallgató tagállam tájékoztatja az értesített tagállamot a lehallgatásról:

- a) a lehallgatás megkezdését megelőzően olyan esetekben, amikor a lehallgatás elrendelésekor tudomása van arról, hogy a célszemély az értesített tagállam területén tartózkodik;
- b) egyéb esetekben pedig közvetlenül azt követően, hogy tudomására jutott, hogy a célszemély az értesített tagállam területén tartózkodik.

(3) A lehallgató tagállam által közölt információknak a következőket kell tartalmaznia:

- a) a lehallgatást elrendelő hatóság megnevezése;
- b) arra vonatkozó igazolás, hogy a lehallgatást elrendelő határozatot büntügyi nyomozással összefüggésben jogszerűen hozták;
- c) információk a lehallgatandó célszemély azonosításához;
- d) a nyomozás alapjául szolgáló büntetendő cselekmény megjelölése; és
- e) a lehallgatás előrelátható időtartama.

(4) Amikor egy tagállamot a (2) és (3) bekezdés szerint értesítenek, a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

- a) A (3) bekezdés szerinti információk kézhezvételét követően az értesített tagállam illetékes hatóságai haladéktalanul, de legkésőbb 96 órán belül válaszolnak a lehallgató tagállamnak annak érdekében, hogy:
 - i. engedélyezzék a lehallgatás végrehajtását vagy folytatását. Az értesített tagállam hozzájárulását kötheti bármiféle olyan feltétel teljesítéséhez, amelyet egy hasonló nemzeti eljárás során teljesíteni kellene;
 - ii. követeljék a lehallgatás mellőzését vagy abbahagyását, ha a lehallgatás az értesített tagállam nemzeti joga szerint, illetve az Európai Kölcsonös Jogsegély-egyezmény 2. cikkében említett okok miatt nem engedélyezett. Amikor a megkeresett tagállam ilyen követelést támaszt, határozatát írásban köteles megindokolni;
 - iii. az ii. alpont szerinti esetekben kérje azokat a lehallgatott információkat, amelyeket már összegyűjtöttek, mialatt a célszemély az értesített tagállam területén tartózkodott, ne használják fel, illetve csak az értesített tagállam által meghatározott feltételek teljesítése esetén használják fel. Az értesített tagállam ezen feltételek indokairól tájékoztatja a lehallgató tagállamot;
 - iv. kérjék, hogy az eredeti 96 órás határidőt egy rövid – a lehallgató tagállammal történő megállapodásban rögzített – legfeljebb nyolc napos időtartammal hosszabbítsák meg, amely alatt az értesített tagállam a nemzeti jogában előírt eljárásokat lefolytathatja. Az értesített tagállam a lehallgató tagállamot írásban tájékoztatja azokról a feltételekről, amelyek nemzeti joga szerint a határidő igényelt időtartamú meghosszabbítását indokolják.
- b) Mindaddig, amíg az értesített tagállam nem hozza meg az a) pont i. vagy ii. alpontja szerinti határozatot, a lehallgató tagállam:
 - i. folytathatja a lehallgatást; és
 - ii. a lehallgatás útján már megszerzett anyagot nem használhatja fel, kivéve:
 - ha az érintett tagállamok másképpen állapodtak meg, vagy
 - a közbiztonság közvetlen és súlyos veszélyeztetésének megelőzéséhez szükséges sürgős intézkedések végrehajtása céljából. Az értesített tagállamot az ilyen felhasználásról és annak indokairól tájékoztatni kell.
- c) Az értesített tagállam kérheti a tényállás rövid ismertetését és minden olyan további információ közlését, amelyek alapján meg tudja ítélni, hogy a lehallgatást hasonló nemzeti eljárásban engedélyeznék-e. Az ilyen kérelem nem befolyásolja a b) pont alkalmazását, kivéve ha az értesített tagállam és a lehallgató tagállam másképpen állapodott meg.

- d) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a válaszadás a 96 óras határidőn belül megtörténjen. Erre a célra az érintett tagállamok napi 24 órás elérhetőséggel kapcsolattartási pontot jelölnek ki, amelyet a 24. cikk (1) bekezdése e) pontja szerint tett nyilatkozatukban megjelölnek.
- (5) Az értesített tagállam a (3) bekezdés szerint rendelkezésre bocsátott információkat nemzeti jogának megfelelően bizalmasan kezeli.
- (6) Amennyiben a lehallgató tagállam megítélése szerint a (3) bekezdés alapján átadandó információk különösen kényes természetűek, azokat az illetékes hatóság számára egy speciális hatóságon keresztül továbbíthatja, amennyiben ebben az érintett tagállamok kétoldalúan megállapodtak.
- (7) Amikor a 27. cikk (2) bekezdése szerinti értesítéskor vagy bármely későbbi időpontban bármely tagállam tehet olyan nyilatkozatot, hogy az e cikk szerinti lehallgatásról nem szükséges számára információt szolgáltatni.

21. Cikk

Távközlési berendezések üzemeltetőinél felmerült költségek átvállalása

A távközlési berendezések üzemeltetőinél vagy a szolgáltatóknál a 18. cikk szerinti megkeresések teljesítése során felmerült költségeket a megkereső tagállam viseli.

22. Cikk

Kétoldalú megegyezések

E cím egyik rendelkezése sem akadályozza a tagállamok közötti olyan két- vagy többoldalú megegyezések megkötését, amelyek célja a távközlés jogszerű lehallgatásának jelenlegi vagy jövőbeli technikai lehetőségei kiaknázásának a megkönnyítése.

IV. CÍM

23. Cikk

Személyes adatok védelme

- (1) Az ezen egyezmény alapján továbbított személyes adatokat az a tagállam, amelynek azokat átadták, az alábbi célokra használhatja fel:
- a) olyan eljárások lefolytatása, amelyekre ez az egyezmény alkalmazandó;
 - b) olyan egyéb igazságügyi és közigazgatási eljárások lefolytatása, amelyek az a) pontban említett eljárások lefolytatásához közvetlenül kapcsolódnak;
 - c) a közbiztonság közvetlen és súlyos veszélyeztetésének megelőzése;
 - d) minden egyéb célra kizárólag az információt továbbító tagállam előzetes hozzájárulásával, kivéve ha az érintett tagállam az érintett személy hozzájárulását megszerezte.
- (2) E cikk rendelkezései alkalmazandók azokra a személyes adatokra is, amelyeket nem továbbítottak, hanem ezen egyezmény alkalmazásával más módon szereztek meg.
- (3) Bizonyos különleges esetek körülményeire való tekintettel a személyes adatokat továbbító tagállam megkeresheti azt a tagállamot, amelynek a személyes adatokat továbbította, hogy adjon tájékoztatást az adatok felhasználásáról.
- (4) Amennyiben a személyes adatok felhasználását a 7. cikk (2) bekezdése, a 18. cikk (5) bekezdésének b) pontja, a 18. cikk (6) bekezdése vagy a 20. cikk (4) bekezdése alapján feltételhez kötötték, e feltételek elsőbbséget élveznek. Ilyen feltételek hiányában e cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
- (5) Olyan információk tekintetében, amelyeket a 13. cikk alkalmazásával szereztek meg, a 13. cikk (10) bekezdésének rendelkezései elsőbbséget élveznek e cikk rendelkezéseivel szemben.

(6) E cikk nem alkalmazható valamely tagállam által ennek az egyezménynek az alkalmazásával megszerzett, és a kérdéses tagállamból származó személyes adatok vonatkozásában.

(7) Luxemburg ezen egyezmény aláírásakor olyan nyilatkozatot tehet, hogy amikor ezen egyezmény alapján másik tagállamnak személyes adatokat továbbít, az alábbi rendelkezéseket kell alkalmaznia:

Luxemburg az (1) bekezdés c) pontjának rendelkezéseire is figyelemmel bizonyos különleges esetek körülményeire való tekintettel megkövetelheti, hogy személyes adatokat – amennyiben az érintett tagállam nem szerezte meg az érintett személy hozzájárulását – az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett célokra csak Luxemburg előzetes hozzájárulásával szabad felhasználni olyan eljárások vonatkozásában, amelyek tekintetében Luxemburg a személyes adatok továbbítását vagy felhasználását ezen egyezmény rendelkezései szerint, illetve az 1. cikkben említett nemzetközi szerződések szerint megtagadhatta vagy korlátozhatta volna.

Amennyiben Luxemburg egy adott esetben megtagadja hozzájárulását egy tagállamnak az (1) bekezdés rendelkezései szerinti megkeresése teljesítéséhez, határozatát írásban köteles megindokolni.

V. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

24. Cikk

Nyilatkozatok

(1) A 27. cikk (2) bekezdésének rendelkezései szerinti értesítések megküldésekor minden egyes tagállam nyilatkozatban közli azoknak a hatóságoknak a nevét, amelyek az Európai Kölcsönös Jogsegély-egyezményben és a Benelux Szerződésben már megnevezetteknek kívül illetékesek ennek az egyezménynek az alkalmazása tekintetében, valamint a kölcsönös büntügyi jogsegélyre vonatkozó azon rendelkezések alkalmazása tekintetében, amelyeket az 1. cikk (1) bekezdésében említett nemzetközi szerződések tartalmaznak, ideértve különösen az alábbiakat:

- a) adott esetben a 3. cikk (1) bekezdése értelmében illetékes közigazgatási hatóságokat;
- b) egy vagy több központi hatóságot a 6. cikk alkalmazására, valamint a 6. cikk (8) bekezdésében említett megkeresések ügyében illetékes hatóságokat;
- c) adott esetben a 6. cikk (5) bekezdésének alkalmazására illetékes rendőrségi vagy vámügyi hatóságokat;
- d) adott esetben a 6. cikk (6) bekezdésének alkalmazására illetékes közigazgatási hatóságokat; és
- e) a 18. és 19. cikk, valamint a 20. cikk (1)–(5) bekezdésének alkalmazására illetékes hatóságot vagy hatóságokat.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései szerinti nyilatkozatot ugyanazon eljárás szerint, egészben vagy részben, bármikor módosítani lehet.

25. Cikk

Fenntartások

Ezen egyezményhez csak olyan fenntartás tehető, amelyről az egyezmény kifejezetten rendelkezik.

26. Cikk

Területi hatály

Ezen egyezményt Gibraltárra az Európai Kölcsönös Jogsegély-egyezmény területi hatályának Gibraltárra való kiterjesztése időpontjától kell alkalmazni.

Az Egyesült Királyság írásban értesíti a Tanács elnökét, amikor ezt az egyezményt a Csatorna-szigeteken és a Man-szigeten alkalmazni kívánja azt követően, hogy az Európai Kölcsönös Jogsegély-egyezmény területi hatályát ezekre a területekre is kiterjesztették. E kérelemről a Tanács egyhangúlag határoz.

27. Cikk

Hatálybalépés

- (1) Ezen egyezményt a tagállamok alkotmányos követelményeiknek megfelelően fogadják el.
- (2) A tagállamok értesítik az Európai Unió Tanácsának főtítkárát az ezen egyezmény elfogadásához szükséges alkotmányos eljárásaik befejezéséről.
- (3) Ezen egyezmény az érintett nyolc tagállam vonatkozásában az azt követő 90 nap elteltét követően lép hatályba, hogy az alakiságokat nyolcadikként teljesítő azon tagállam is, amely az egyezmény létrehozásáról szóló tanácsi jogi aktus elfogadásának időpontjában az Európai Unió tagállama, megküldi a (2) bekezdésben említett értesítést.
- (4) Minden olyan értesítésnek, amelyet egy tagállam a (2) bekezdés szerint tesz azt követően, hogy a nyolcadik értesítés már beérkezett, az a következménye, hogy ez az egyezmény az utóbbi értesítés beérkezésétől számított 90 nap elteltével hatályba lép e tagállam és azon tagállamok között, amelyek között ez az egyezmény már hatályba lépett.
- (5) Ezen egyezmény (3) bekezdés szerinti hatálybalépését megelőzően minden tagállam a (2) bekezdésben említett értesítés megküldésekor vagy azt követően bármikor nyilatkozatot tehet arra vonatkozóan, hogy az egyezményt alkalmazni fogja minden, ugyanilyen nyilatkozatot tett tagállammal létesített kapcsolataiban. Az ilyen nyilatkozatok a letétbe helyezésüktől számított 90 nap elteltével lépnek hatályba.
- (6) Ezen egyezmény a hatálybalépésének napja után előterjesztett kölcsönös jogsegély iránti megkeresésekre, illetve az (5) bekezdés értelmében érintett tagállamok között alkalmazandó.

28. Cikk

Új tagállamok csatlakozása

- (1) Ezen egyezmény csatlakozásra nyitva áll minden olyan állam számára, amely az Európai Unió tagjává válik.
- (2) Ezen egyezménynek az Európai Unió Tanácsa által a csatlakozó állam nyelvén elkészített szövege hiteles.
- (3) A csatlakozási okiratokat a letéteményesnél kell letétbe helyezni.
- (4) Ezen egyezmény minden csatlakozó állam tekintetében a csatlakozási okirat letétbe helyezésétől számított 90 nap elteltével lép hatályba, illetve az egyezmény hatálybalépésének napján, amennyiben az említett 90 napos időtartam elteltével még nem lépett hatályba.
- (5) Amennyiben ezen egyezmény a csatlakozási okirat letétbe helyezésének időpontjában még nem lépett hatályba, a csatlakozó tagállamok tekintetében a 27. cikk (5) bekezdését kell alkalmazni.

29. Cikk

Hatálybalépés Izland és Norvégia tekintetében

- (1) Az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, ez utóbbi két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás (a „társulási megállapodás”) 8. cikkének sérelme nélkül, a 2. cikk (1) bekezdésében említett rendelkezések Izland és Norvégia tekintetében azokkal a tagállamokkal fenntartott kapcsolataikban, amelyek között a 27. cikk (3) vagy (4) bekezdésének a rendelkezései szerint ez az egyezmény már hatályba lépett, attól a naptól számított 90 nap eltelte után lépnek hatályba, amely napon a Tanács és a Bizottság a társulási megállapodás 8. cikkének (2) bekezdése szerinti információkat megkapta ezen országok alkotmányos eljárásai lefolytatásának befejezéséről.
- (2) Azt követően, hogy a 2. cikk (1) bekezdésében említett rendelkezések Izland és Norvégia tekintetében hatályba léptek, az egyezmény minden más tagállam tekintetében történő hatálybalépése azzal a hatással jár, hogy ezeket a rendelkezéseket az ezen tagállam és Izland, illetve Norvégia közötti kölcsönös kapcsolatokban is alkalmazni kell.
- (3) A 2. cikk (1) bekezdésében említett rendelkezések semmilyen körülmények között sem válhatnak kötelező erejűvé Izland és Norvégia számára a társulási megállapodás 15. cikke (4) bekezdése szerint rögzítendő időpontot megelőzően.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés sérelme nélkül a 2. cikk (1) bekezdésében említett rendelkezések Izland és Norvégia tekintetében legkésőbb azon a napon hatályba lépnek, amikor ez az egyezmény annak a tagállamnak a tekintetében hatályba lép, amely az egyezmény létrehozásáról szóló tanácsi jogi aktus elfogadásának időpontjában az Európai Unió tizenötödik tagállama.

30. Cikk

Az egyezmény letéteményese

(1) Ezen egyezmény letéteményese az Európai Unió Tanácsának főtitkára.

(2) A letéteményes az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* kihirdeti az egyezmény elfogadásával, az egyezményhez való csatlakozásokkal, nyilatkozatokkal és fenntartásokkal, valamint minden egyéb, az egyezményre vonatkozó értesítéssel kapcsolatos információkat.

Hecho en Bruselas, el veintinueve de mayo de dos mil, en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea. El Secretario General remitirá una copia certificado del mismo a cada Estado miembro.

Udfærdiget i Bruxelles den niogtyvende maj to tusind i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Den Europæiske Union. Generalsekretæren fremsender en bekræftet kopi heraf til hver medlemsstat.

Geschehen zu Brüssel am neunundzwanzigsten Mai zweitausend in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt. Der Generalsekretär übermittelt jedem Mitgliedstaat eine beglaubigte Abschrift dieser Urschrift.

Έγινε στις Βρυξέλλες στις είκοσι εννέα Μαΐου δύο χιλιάδες σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Η σύμβαση κατατίθεται στο αρχείο της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Γενικός Γραμματέας διαβιβάζει ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο σε κάθε κράτος μέλος.

Done at Brussels on the twenty-ninth day of May in the year two thousand in a single original in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, all texts being equally authentic, such original being deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union. The Secretary-General shall forward a certified copy thereof to each Member State.

Fait à Bruxelles, le vingt-neuf mai deux mille, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, les textes établis dans chacune de ces langues faisant également foi, lequel est déposé dans les archives du secrétariat général du Conseil de l'Union européenne. Le secrétaire général en fait parvenir une copie certifiée à chaque État membre.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an naoú lá is fiche de Bhealtaine sa bhliain dhá mhíle i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis, agus comhúdarás ag gach ceann de na téacsanna sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh. Díreoidh an tArdrúnaí cóip fhíordheimhnithe de chuig gach Ballstát.

Fatto a Bruxelles, addì ventinove maggio duemila, in un esemplare unico nelle lingue danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascuna di esse facente ugualmente fede, depositato negli archivi del segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea. Il segretario generale ne trasmette una copia certificata conforme a ogni Stato membro.

Gedaan te Brussel, de negenentwintigste mei tweeduizend, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie. De secretaris-generaal zendt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toe aan elke lidstaat.

Feito em Bruxelas, aos vinte e nove de Maio de dois mil num único exemplar, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, todos os textos fazendo igualmente fé, o qual será depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia. O secretário-geral remeterá dele uma cópia autenticada a cada Estado-Membro.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäyhdeksäntenä päivänä toukokuuta vuonna kaksituhatta yhtenä ainoana alkuperäiskappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä, jonka kullakin kielellä laadittu teksti on yhtä todistusvoimainen, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon. Pääsihteeri toimittaa oikeaksi todistetun jäljennöksen yleissopimuksesta jokaiselle jäsenvaltiolle.

Som skedde i Bryssel den tjugonionde maj tjugohundra i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, varvid varje text äger samma giltighet, och detta exemplar skall deponeras i arkivet hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd. Generalsekreteraren skall överlämna en bestyrkt kopia därav till varje medlemsstat.

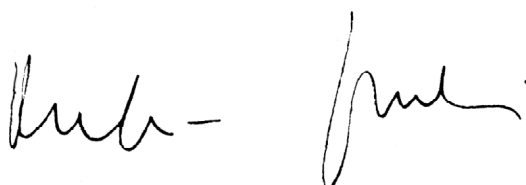
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

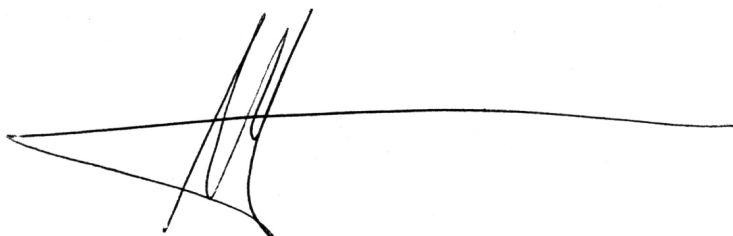
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

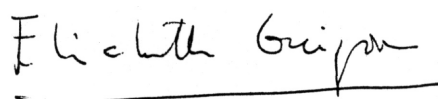
Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

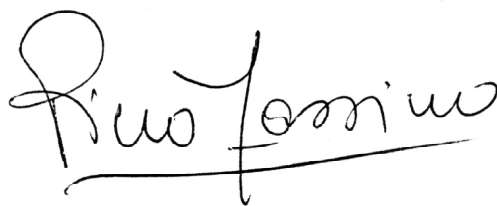
Pour le gouvernement de la République française

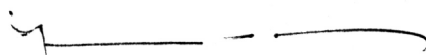
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

A handwritten signature in black ink, reading "Romano Prodi". The signature is written in a cursive style with a horizontal line underneath.

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature in black ink, consisting of a horizontal line with a small flourish at the end.

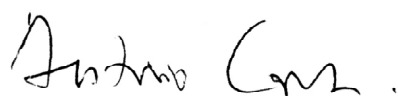
Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, reading "H. de Krom". The signature is written in a cursive style.

Für die Regierung der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, reading "H. Peter Holm". The signature is written in a cursive style.

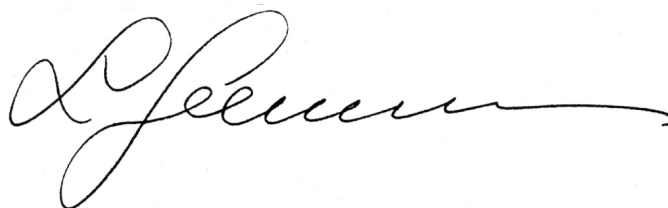
Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

A Tanács nyilatkozata a 10. cikk (9) bekezdéséről

Amikor a 10. cikk (9) bekezdésében említett jogi okmány elfogadását mérlegeli, a Tanács figyelembe veszi az Emberi jogok európai egyezménye értelmében a tagállamokra háruló kötelezettségeket.

Az Egyesült Királyság nyilatkozata a 20. cikkről

Ez a nyilatkozat az egyezmény elfogadott, szerves részét képezi.

Az Egyesült Királyságban a 20. cikket azokra a lehallgatást engedélyező határozatokra kell alkalmazni, amelyeket a miniszter ad a rendőrségi szolgálatoknak vagy a Vám- és Adóhatóságnak (HM Customs and Excise) azokban az esetekben, amikor az engedélyt – a lehallgatásra vonatkozó nemzeti jognak megfelelően – súlyos bűncselekmény nyomozása céljából adták meg. Alkalmazni kell továbbá azokra az engedélyekre is, amelyeket a biztonsági szolgálatnak (Security Service) adnak, ha az – a nemzeti rendelkezéseknek megfelelően – olyan nyomozás segítése érdekében lép fel, amely magán viseli a 20. cikk (1) bekezdésében leírt jellemzőket.
